

видни стопани-търговци, занаятчии, ошурджии, бегликчи или караабаджии, а като сетни сиромаси.

Държавата ни, неспъвана въ привидното си реформаторство, да набави излишния и брой чиновници, увеличи и разшири школското образование, лошият последствия на което отдавна се чувствува. Напанагонъ яви се демагогия и партизанство. Народът ни отвикна отъ сериозенъ, смисленъ трудъ, затова селото ни остана безъ работници, еснафътъ — безъ чираци, а стопанството ни — съ малко културни ръководители. Въ това раздвоение на народната душа като лъкари дойдоха лъвичаритъ ни съ своите разрушителни идеи. Тъ, въ желанието си да създадатъ партия на гърба на чернотрудящия се народъ, при липса на каквато и да било сериозна съпротива, натрапиха на държавата ни социално законодателство, съ форма и съ крайности, отречени даже отъ създалитъ си — великитъ държави, членове на Вашингтонската конференция. Партия не се създаде, но българското стопанство се разруши. Народът ни изгуби най-ценните си качества: трудъ и спестовностъ.

Като последица отъ тая свѣтовна прибързаностъ днесъ гледаме какъ Япония — свѣтовна конкурентка, благодарение на засиленъ организиранъ трудъ, конкурира и съсиства свѣтовното стопанство, а ние отъ късогледство, при непрофессионалния си работникъ, съ заплашвания, наказания и високи глоби се стремимъ да натрапимъ непоносимата за нашите примитивни стопански условия даже 40 часа работна седмица! . . .

Прибавимъ ли къмъ горното силно вилнѣщата въ страната ни финансова криза, затворенитъ ни стопански граници, отъ egoизъмъ и липса на стопанска култура, слабо реагиране на стопанитъ ни за права и заслуги къмъ народъ и държава, принудени сме да констатираме следнитъ печални факти. Въ Англия се съзира въ всѣка стопанска фирма величието на държавата, у насъ напротивъ — въ всѣки стопанинъ се съзира спекулантъ, кожодеръ. Държава и общество гледатъ на индустрия и търговия като на сладъкъ медъ, създаденъ отъ търтеи — медътъ трѣба да се изяде, а търтеятъ — да се убие. Европейскиятъ възгледъ, че индустрията е златна кокошка, която снася златни яйца и трѣба да се пази, храни, кѫпе и пр., е чуждъ за българския манталитетъ. Даже знаме-